

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИМІРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК КРАЇН СВІТУ

В сучасному світі інноваційні технології забезпечують економічну стійкість мікро- і макросистем, їх конкурентоспроможність як на внутрішньому, так і на світовому ринках. Інвестиції у поєднанні з інноваціями не лише збільшують кількість робочих місць і обсяги виробленої продукції, а й знижуючи вартість одиниці продукції, покращуючи її якість, підвищуючи рентабельність виробництва, умови праці та її продуктивність.

Продумана інвестиційно-інноваційна політика забезпечує її учасників сприятливими нормативно-правовими та економічними умовами для вкладення інвестицій в економіку держави, зосереджуючи їх інноваційну спрямованість. Створення та реалізація ефективної інвестиційно-інноваційної політики в Україні досі залишається актуальним питанням.

Інноваційний розвиток економіки притаманний всім розвинутим країнам світу, який є одночасно і фактором і результатом економічного піднесення країн. Його ефективність обумовлюється змістом відповідних інноваційних напрямків, що задовольняють потреби динамічного розвитку економіки.

Важливим питанням впровадження інноваційної моделі розвитку економіки та активізації інноваційної діяльності суб'єктів господарювання є стимулювання їх інвестиційної активності, що передбачає необхідність здійснення таких заходів:

- забезпечення стимулюючої ролі амортизації в оновленні основних фондів шляхом застосування принципу «прискорена амортизація» до пріоритетних інноваційних технологій;
- стимулювання виробників до зміни моделі ресурсом місткого виробництва, впровадження стандартів системи управління навколишнім природним середовищем;
- впровадження інвестиційного податкового кредиту з податку на прибуток підприємств для суб'єктів господарювання, які реалізують на територіях спеціальних (вільних) економічних зон та територіях пріоритетного розвитку інвестиційні проекти;
- розвивати практику субсидування відсоткових ставок за кредитами комерційних банків для залучення інвестицій в найбільш

перспективні проекти, що пройшли фахову та прозору державну експертизу;

- стимулювання інвестиційної діяльності шляхом впровадження інвестиційно-інноваційного податкового кредиту з податку на прибуток підприємств для всіх суб'єктів господарювання, що здійснюють кваліфіковане інвестування інноваційного спрямування;

- надання державних гарантій для підтримки особливо важливих інвестиційних проектів [1].

Стратегічною метою інноваційно-інвестиційної політики України повинно стати забезпечення позитивної економічної динаміки за рахунок використання комплексу "інвестиції-інновації", формування внутрішніх інноваційно-інвестиційних механізмів саморозвитку національної економіки. Виходячи із зазначеної мети, обґрунтуємо зміст завдань політики, які потребують першочергового та перспективного вирішення.

До першочергових завдань слід віднести:

- створення сприятливого інвестиційного клімату та простих правил "гри";

- створення умов для нарощування внутрішніх інвестиційних ресурсів;

- стимулювання припливу іноземних інвестицій;

- стимулювання розвитку науки і освіти.

Виконання цих завдань створить умови для вирішення і перспективних завдань:

- створення нових робочих місць та підвищення технологічного рівня існуючих;

- удосконалення галузевої структури господарства в напрямку розвитку інноваційних виробництв;

- зміна структури зайнятості населення;

- забезпечення стійких темпів економічного зростання;

- перехід до інноваційно-інвестиційної моделі розвитку [2].

Аналізуючи досвід провідних країн в організації і стимулюванні інноваційної діяльності, можна сказати, що одним з важливих, на наш погляд, напрямом формування ефективної моделі інноваційно-інвестиційного розвитку в Україні є вдосконалення механізму управління даної сфери, що у свою чергу вимагає підготовки висококваліфікованих управлінських кадрів, залучення всіх адміністративних і економічних механізмів, завдяки яким держава може регулювати цю діяльність.

Література:

1. Борщ Л.М. *Інновації та інвестиції в реальному секторі економіки: перспективи розвитку*/ Л.М. Борщ // *Економіка ринкових відносин.* – 2015.– №2.– С. 44–51.

2. Гаман М.В. *Державне регулювання інноваційного розвитку України*/ М.В. Гаман. – *Монографія.* – К.: НАДУ, 2013.– 388 с.